

Ngày 18 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 14:8-10

Chủ đề: Các dấu hiệu cần biết trước khi công bố sự chữa lành.

Trọng tâm: Sự chữa lành là một nhu cầu cấp thiết cho hết thảy muôn vật sống trên đất này, từ các loài cây cối cho đến các loài động vật và loài người, tức là những sự ra từ bụi đất, vì muôn vật đều là nạn nhân bởi tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được tạo nên trên đất này. Đức Chúa Trời nhân từ đã ban cho muôn vật khả năng phục hồi sự sống hoặc trong tự nhiên hoặc có điều kiện, nhưng đối với loài người thì với các loại bệnh tật đến từ sự báo trả của Luật pháp, thì phải có điều kiện để người ta nhận được sự chữa lành, hoặc sự phục hồi sự sống, cùng phục hồi mối quan hệ giữa loài người với Đức Chúa Trời và giữa loài người với nhau. Trong tất cả những sự thuộc về sự chữa lành siêu nhiên, thì điều kiện quan trọng nhất là đức tin, hoặc của người thi hành chức vụ chữa lành, hoặc đức tin của những người muốn nhận được sự chữa lành bằng quyền phép của Đức Chúa Trời. Chúa Jê-sus đã thấy đức tin của những người không kể bị bại nằm trên cáng, mà Ngài chữa lành cho kẻ bệnh, dù kẻ bị bại đó không có một hành động nào tỏ ra rằng người ấy muốn được chữa lành. Chúa Jê-sus thấy đức tin của thầy đội nhận biết sự cai trị của Đức Chúa Trời mà Ngài công bố sự chữa lành cho kẻ đầy tớ của thầy đội ấy. Đức Chúa Trời cũng chấp nhận quyết định của các tôi tớ Ngài khi các tôi tớ Ngài có đức tin để thi hành quyết định đó mà chữa lành cho kẻ bệnh, kẻ đau mà tôi tớ Chúa muốn những người đó được chữa lành. Đức tin của những người hầu việc Chúa sẽ giúp cho người bị bệnh nhận được sự thương xót của Đức Chúa Trời mà được sự chữa lành, đó là công việc của Đức Thánh-Linh làm qua tôi tớ Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 8; Ma-thi-ơ 15; Mác 16; Gia-cơ 5;

Ngày 19 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 14:11-18

Chủ đề: Sự ngộ nhận về quyền phép siêu nhiên được làm ra bởi những người hầu việc Chúa.

Trọng tâm: Trong thời kỳ đầu tiên của Hội-Thánh, người ta chưa có sự hiểu biết về quyền phép của Đức Chúa Trời được thi hành qua những người hầu việc Ngài, nên họ ngộ nhận là thần vào trong thân thể xác thịt của người ta để làm được các phép lạ, thế nhưng trong thời kỳ sau rốt này, rất nhiều Hội-Thánh ở trên đất này, là những Hội-Thánh tin vào các phép lạ đến từ Đức Chúa Trời, nhưng người ta lại quên công việc của Đức Thánh-Linh, mà họ thần tượng những người có ân tứ chữa lành này, nên họ tìm kiếm và mời những người có ân tứ đó tới Hội-Thánh của mình để chữa lành cho những người bị bệnh. Ngay cả những người có các ân tứ đó cũng quên mình chỉ là đồ dùng cho sự công bình của Đức Chúa Trời mà thôi, nên họ hăng hái cầu nguyện đặt tay để người ta được chữa lành, mà quên phần quan trọng nhất, đó là tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời cho mọi người trong các Hội-Thánh đó, để người ta nhận biết nguồn gốc của bệnh tật và các tai họa đó đến là hậu quả của tội lỗi mà người ta đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời. Vì khi người ta biết Lễ thật thì Lễ thật sẽ giải phóng họ khỏi sự rửa sả của Luật pháp. Sứ đồ Phao-lô và Ba-na-ba đã giải thích cho những người dân tại địa phương đó hiểu quyền phép đã chữa lành người ta đó là đến từ Đức Chúa Trời, như Ngài đã ban mưa, nắng cùng khiến cho mùa màng của người ta được tươi tốt, vì bốn tánh của Đức Chúa Trời là sự yêu thương và các phép lạ đã xảy ra đó là đến từ Đức Chúa Trời, chứ không phải họ làm. Trong mọi sự, các tôi tớ của Chúa phải dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời, cùng phải tôn cao Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 53; Rô-ma 8; Ga-la-ti 3;

Ngày 20 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 14:19-28

Chủ đề: Sứ đồ Phao-lô nhận trái mà mình đã gieo, như Đức Thánh-Linh đã phán với A-na-nia.

Trọng tâm: Ngay cả khi chúng ta trở lại cùng Chúa, chúng ta vẫn phải trả giá mà mình đã gieo trong lúc còn sống theo xác thịt, như Lời Chúa có chép: ***Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dễ đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy.*** Đức Thánh-Linh đã phán với A-na-nia rằng: ***Hãy đi, vì Ta đã chọn người này làm một đồ dùng Ta, để đem Danh Ta đồn ra trước mặt các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; Ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau đớn vì Danh Ta là bao nả.*** Trong sự mưu luận, Đức Thánh-Linh đã tạo cơ hội cho sứ đồ Phao-lô trả giá cho điều mình đã gieo, nhưng chính khi Phao-lô bị ném đá, Đức Thánh-Linh đã khiến thân thể xác thịt sứ đồ Phao-lô chịu chết lâm sàng, còn linh hồn người thì được đem lên tầng trời thứ ba, tức là ***được đem lên đến chốn Ba-ra-đi, ở đó, nghe những lời không thể nói, mà không có phép cho người nào nói ra.*** Những sự mà Phao-lô không được phép nói ra đó chính là điều khiến cho Phao-lô có sức mạnh và thêm lòng tin quyết, để tận dụng thì giờ mà rao truyền Tin-Lành cho dân ngoại, cùng những sự cần phải được rao giảng ra trong thời gian Phao-lô được sống trên đất này. Những sự không được phép nói ra đó cũng là một sự thử thách về lòng trung thành của Phao-lô đối với Đức Chúa Jê-sus Christ, vì phần nhiều người luôn muốn tỏ ra những sự mâu nhiệm để mọi người nhận biết mình là tôi tớ Chúa, vì thế cho nên để các tôi tớ của Chúa không vi phạm những điều chưa được phép nói ra, thì linh hồn của những người đó phải được trực tiếp gặp Đức Chúa Jê-sus Christ, vì Lời Chúa có chép: ***Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời, để chúng ta làm theo mọi Lời của luật pháp này.*** Kinh-Thánh tham khảo: Phục truyền luật lệ ký 29; 2 Cô-rinh-tô 12; Công vụ các sứ đồ 9;

Ngày 21 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 15:1-11

Chủ đề: Sự sốt sắng của những người tin Chúa mà không nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh.

Trọng tâm: Những sự được chép trong sách Công vụ các sứ đồ giúp cho chúng ta thấy rõ sự sốt sắng mà không có sự hiểu biết sẽ trở thành sự ngăn cản cho mọi thứ công việc. Trong thời kỳ sau rốt này, những người được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho làm tôi tớ Ngài thì không nhiều, vì như Chúa Jêsus đã phán: **Nước Thiên đàng bị hãm ép bởi những người bị nhiễm men của người Pha-ri-si, tức là sự tham muốn quyền phép và danh vọng hư không mà tự nhẩy vào ngôi vị của Môi-se.** Từ những người này mà có các thứ hệ phái được sanh ra và lập nên không phải bởi Đức Thánh-Linh, nhưng bởi loài người xác thịt. Hạng người này hay bắt bớ Lễ thật và dùng những lời giải nghĩa không đúng với Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, tự lập ra những giáo lý riêng cho hệ phái mình, không có quyền phép của Đức Thánh-Linh và không chấp nhận các phép lạ cùng những ân tứ mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng, hễ người nào tin đến Danh Ngài thì sẽ có. Trong thời kỳ đầu của Hội-Thánh, Kinh-Thánh trọn bộ chưa có, nên người ta phải cùng nhau gặp những người đã trực tiếp sống và đi theo Đức Chúa Jêsus Christ để kiểm chứng, còn thời kỳ chúng ta ngày nay có sẵn các tài liệu ghi chép cùng các loại tự điển để tra cứu lịch sử và ngôn ngữ, có ích cho sự tra cứu và tìm kiếm ý nghĩa của Lời Chúa trong Kinh-Thánh. Dầu vậy, những người lãnh đạo trong các hệ phái này nghiêm cấm tín đồ của họ không được giao thông với những người thuộc về hệ phái khác và sẽ cắt phép thông công với những người vi phạm nội quy của họ. **Những người không có đức tin nơi Danh Đức Chúa Jêsus Christ sẽ được cứu chuộc bởi điều gì? Kinh-Thánh tham khảo:** 2 Cô-rinh-tô 4; Gia-cơ 3; 2 Phi-e-rơ 2;

Ngày 22 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 15:12-29

Chủ đề: Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ tôn trọng Luật pháp của Môi-se và áp dụng theo Lễ thật.

Trọng tâm: Theo Luật pháp văn tự người ta không được phép ăn huyết và chưa hề có chỗ nào trong Kinh-Thánh chép về sự tháo bỏ mạng lệnh này, nên chúng ta phải tôn trọng các mạng lệnh đã được phán bởi Đức Giê-Hô-Va - Đấng Tự Hữu Hằng Hữu. Còn những sự thuộc về sự thờ phượng thì được làm theo cách mới của Đức Thánh-Linh và những sự đó đã được chép trong các thư tín thuộc về phần Tân-ước, được Đức Thánh-Linh cảm động mà những sự đó được chép xuống. Thế nhưng bọn người Pha-ri-si thời nay thì tự giảng theo xác thịt họ về việc người ta không phải làm theo Luật pháp nữa, vì người ta được cứu bởi ân điển, chứ không phải bởi sự làm theo Luật pháp. Chắc hẳn những người đó cận nặng quá, không có loại kính nào vừa độ mắt của họ, nên họ không thấy Lời Chúa có chép rằng: **Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là của dân ngoại nữa; Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm cho kẻ chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin, cũng làm cho kẻ không chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức tin nữa. Vậy, chúng ta nhân đức tin mà bỏ luật pháp hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta làm vững bền luật pháp.** Và: **Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì có tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh.** **Kinh-Thánh tham khảo:** Rô-ma 3; Rô-ma 8; 2 Phi-e-rơ 1;

Ngày 23 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 15:30-39

Chủ đề: Sự bất đồng xảy ra giữa sứ đồ Phao-lô và Ba-na-ba liên quan đến Giăng (Mác).

Trọng tâm: Trong sự thi hành chức vụ mà Đức Thánh-Linh đã giao phó cho, luôn có những sự bất ngờ xảy ra, điều đó đều ở trong sự biết trước của Đức Thánh-Linh, vì Ngài muốn thử thách đức tin và lòng trung thành của mỗi người mà Ngài đã lựa chọn. Lý do sứ đồ Phao-lô không có ý cho Giăng (họ của Mác, là anh em họ với Ba-na-ba) đi theo, vì ba năm trước đó, khi sứ đồ **Phao-lô với đồng bạn mình xuống thuyền tại Ba-phô, sang thành Bết-giê trong xứ Bam-phi-ly. Nhưng Giăng (tức là Mác) lìa hai người, trở về thành Giê-ru-sa-lem.** Giăng (Mác) là người ở thành Giê-ru-sa-lem, nên việc Giăng (Mác) không theo sứ đồ Phao-lô và Ba-na-ba mà ở lại Giê-ru-sa-lem là theo xác thịt chứ không theo ý của Đức Thánh-Linh và vì người đã lìa bỏ hai người thầy thuộc linh của mình tới ba năm, thì tình trạng thuộc linh của Giăng (Mác) là không thể đồng hành với sứ đồ Phao-lô và Ba-na-ba được, vì chuyến truyền giáo lần này của sứ đồ Phao-lô là rất khó khăn, vì thế cho nên tình trạng thuộc linh của người giúp việc mà không nhận được sự xúc dầu và chúc phước của Đức Thánh-Linh, thì người ấy không thể làm trọn được phần công việc của mình, mà còn trở thành gánh nặng cho tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ nữa. Ngày nay người ta coi thường chức vụ của người giúp đỡ thuộc linh và không ai muốn làm công việc này, vì người ta có thể bị nhiễm thứ men tôn giáo, khi họ từ những người Hội-Thánh thuộc hệ phái này hay hệ phái kia mà đến với Đức Thánh-Linh, nên ít nhiều cũng có men của sự kiêu ngạo, tự hào về sự tin Chúa của mình, nên họ “sẵn sàng làm thầy”, chứ không muốn làm người giúp việc tôi tớ Chúa. Họ quên tấm gương của Ê-li-sê, là người sẵn sàng đổ nước cho thầy của mình, là Ê-li rửa tay và cái kết cho Ê-li -sê. **Kinh-Thánh tham khảo:** 2 Các vua 2; Giăng 13; Công vụ các sứ đồ 13;